

Л/1164

Пролетары! ўсіх краёў, злучайтесь!

ГАЛОУНАЕ КІРАЎНІЦТВА АДЗІНАЙ ГІДРА-МЕТЭАРАЛАГІЧНАЙ СЛУЖБЫ пры НКЗ БССР

ДЭКАДНЫ БЮЛЕТЭНЬ

ГАЛОУНАГА КІРАЎНІЦТВА і ГІДРАМЕТІНСТЫТУТА

Адрес рэдакцыі: Менск, р. Карла Маркса і Чырвонаармейскай, 48, Галоунае Кіраўніцтва АГМС БССР.

№ 7 (141)

1—10 сакавіка

1934 г.

ЗМЕСТ

Сінаптычны агляд за дэкану—І. Харлап.

Метэаралагічная харкторыстыка і табліца вынікаў метэаралагічных назіранняў за дэкану—Н. Малішэўская.

Сельска-гаспадарчая гідрамет. харкторыстыка за дэкану—В. Стэфановіч.

Вынікі праверкі метнаглядніяў за студзень м-ц 1934 г.—А. Гурло.

Кліматычныя ўмовы росту пшаніцы ў БССР—Ф. Рабаконь.

Метэаралагічнае абслугоўванне міжраённых камісій па вызначэнні ўраджайнасці—В. Стэфановіч.

Пастанова № 107 Народнага Камісарыята Земляробства БССР.

Папраўка.

Сінаптычны агляд з 1 па 10 сакавіка 1934 г.

У гэтую дэкану назіралася наступнае размеркаванне барычных элементаў:

У пачатку дэканы над Ісландый знаходзілася вобласць нізкага ціску ў масах цёплага морскага палярнага паветра, якое рухалася на паўднёвы-захад і паступова захапляла БССР, і З сакавіка сваім цэнтрам устанавілася на тэрыторыі нашай краіны.

Над Белым морам знаходзілася вобласць высокага ціску ў масах халоднага кантынентальна-арктычнага паветра, якое рухалася на паўднёвы-захад і паступова захапляла БССР, і З сакавіка сваім цэнтрам устанавілася на тэрыторыі нашай краіны.

У далейшым пачынаецца адход гэтай вобласці высокага ціску на паўднёвы ўсход, а на яе месца пачала заходзіць вобласць нізкага ціску з паўночнага заходу, якая захапляе нашу краіну і тримаецца да канца гэтай дэканы.

Л/1164
6A962
1953
1953

Т а б л і ц а в ы нікаў м е т э а р а л а г і ч н ы х

Название района	№№ на карте	Название станций	Температура паветра											Средняя	Нормальная	Максимальная	Минимальная	Число, когда	Абсолютная вильготность паветра за 13 г. у %
			1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	—						
I. Научночны (в зёры)		2 Дрыса ¹⁾	-9 -12 -12 -7 0 -1 -3 1 1 1 -	-4 -	3 -18 3	73													
		3 Полацак ¹⁾	-9 -13 -12 -7 -1 -1 -4 0 1 0 -	-5 -4 -	3 -20 3	75													
		— Вялікія-Лукі ²⁾	-10 -13 -13 -7 -1 0 -4 0 0 -1 -	-5 -	2 -18 2	73													
		68 Гарадок	- - - - - - - - - - -	-	- - -	—													
		84 Сураж	- - - - - - - - - - -	-	- - -	—													
		7 Нова-Каралёва	-11 -13 -13 -9 -2 -2 -5 -1 0 -2 -	-6 -5 2	-22 4	71													
II. Перроходны (в да падзельні)		8 Лепель ³⁾	-9 -11 -10 -7 -2 -3 -3 0 0 0 -	-4 -	3 -16 3	76													
		75 Плещаніцы ⁴⁾	- - - - - - - - - - -	-	- - -	—													
		70 Бобр	- - - - - - - - - - -	-	- - -	—													
		13 Барысаў ⁵⁾	-8 -10 -9 -6 -1 -2 -3 0 1 1 -	-4 -4 3	-14 3	76													
		16 Менск ¹⁴⁾	-6 -10 -8 -7 0 -3 -4 1 0 -1 -	-4 -4 3	-15 3	76													
		93 Бярэзіна	- - - - - - - - - - -	-	- - -	—													
		23 Мар'іна-Горка ⁶⁾	-6 -9 -8 -8 -2 -3 -4 0 0 0 -	-4 -3 2	-14 4	77													
		25 Асіпавічы	- - - - - - - - - - -	-	- - -	—													
		10 Орша ⁷⁾	-10 -12 -12 -8 -2 -3 -4 -1 0 0 -	-5 -4 3	-17 2	76													
		19 Горкі ⁸⁾	-11 -14 -13 -9 -3 -4 -5 -1 0 0 -	-6 -5 4	-18 2	76													
III. Цэнтральны (Фаўніны)		89 Клічаў	- - - - - - - - - - -	-	- - -	—													
		28 Слуцак ⁹⁾	-4 -9 -8 -8 -2 -3 -4 0 0 0 -	-4 -	3 -13 4	82													
		30 Мар.-Сосны ¹⁵⁾	-3 -9 -7 -7 -3 -3 -5 0 0 1 -	-4 -3 4	-13 4	87													
		21 Магілеў ¹⁰⁾	-10 -12 -12 -8 -3 -4 -4 -1 0 0 -	-5 -4 5	-17 4	73													
		73 Чавусы	- - - - - - - - - - -	-	- - -	—													
		27 Чэрыкаў	-9 -13 -12 -10 -4 -4 -5 -1 1 0 -	-6 -4 5	-19 4	76													
		191 Касцюковічы	- - - - - - - - - - -	-	- - -	—													
		31 Турск	-7 -11 -10 -8 -4 -4 -3 1 0 0 -	-5 -4 2	-15 4	66													
		32 Жлобін	-5 -10 -9 -8 -5 -3 -4 -1 1 0 -	-4 -3 4	-15 4	77													
IV. Паднёўская (нізіны)		33 Жыткавічы ¹¹⁾	-3 -9 -9 -7 -3 -5 -5 1 0 2 -	-3 -2 4	-15 4	74													
		37 Калінкавічы ¹²⁾	-4 -9 -8 -8 -6 -5 -4 0 0 1 -	-4 -2 3	-14 4	87													
		39 Лельчицы	- - - - - - - - - - -	-	- - -	—													
		85 Чачэрск ⁴⁾	- - - - - - - - - - -	-	- - -	—													
		83 Барба	- - - - - - - - - - -	-	- - -	—													
		38 Гомель ¹³⁾	-5 -10 -9 -9 -6 -5 -4 -1 0 1 -	-5 -4 4	-15 4	76													
		35 Васілевічы	-5 -9 -8 -8 -5 -5 -4 0 -1 1 -	-4 -3 4	-15 4	60													
		40 Людвінава	-4 -9 -9 -8 -8 -6 -4 -1 -1 -	-5 -2 5	-15 4	67													

¹⁾ мяцель 8; ²⁾ мяцель 5; ³⁾ мяцель 10; ⁴⁾ мяцель 4; ⁵⁾ туман 1; ⁶⁾ галалёд 3, мяцель 10; ⁷⁾ галалёд 3, туман 4, 7; ¹⁴⁾ туман 1, 4, 5, 9, галалёд 1, 2; ¹⁵⁾ туман 1, 5, 8, 10.

назірання ў за 1—10 сакавіка 1934 г.

Тэмпера- тура паверхні глебы	Адносная вільготн. паветра за 13 г. у % ^o /o	Максімал. Мінімаль. Число, ка- лі нагляд, мінімум	Ападкі ў мм											Снегавы насціл				
			1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	—	Сума	Вышня ў см	Шчыль- насць	Характарыстыка снегавога на- сцілу	
73	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	3.5	14	0.33	роўнамерны	
75	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	6.5	21	0.36	скарынка	
73	4—22	3	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2.4	13	0.42	няроўнамерны	
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
71	3—25	3	..	..	..	..	1.0	..	..	2.0	1.0	..	0.2	—	4.2	48	0.30	роўнамерны
76	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	6.7	3	0.44	мясцамі	
76	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	4.0	—	—	—	
76	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	3.7	3	0.50	няроўнамерны	
77	3—15	3	0.1	0.1	..	1.0	0.1	0.1	3.0	1.0	0.1	0.1	—	5.2	20	0.25	—	
76	3—14	3	..	..	..	0.1	..	..	1.0	0.4	0.1	3.0	—	4.6	13	0.27	няроўнамерны	
76	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	4.4	9	0.31	мясцамі	
72	3—26	3	..	..	..	1.0	0.1	..	1.0	2.0	0.1	3.0	—	7.2	12	0.30	—	
82	—	13	4	0.6	3.0	..	0.1	0.1	0.1	..	1.0	1.0	0.1	—	6.0	—	—	мясцамі
73	—	15	4	2.0	..	..	0.1	..	..	0.3	2.0	1.0	1.0	—	6.4	1	—	—
76	—	—	—	—	—	—	1.0	..	0.5	1.0	3.0	3.0	6.0	—	14.5	6	0.41	няроўнамерны
66	—	—	—	—	—	—	0.1	0.3	..	..	2.0	..	4.0	—	6.4	14	—	—
77	3—24	4	..	..	..	..	0.1	..	0.3	1.0	1.0	3.0	—	5.4 ^{24(?)}	0.25	няроўнамерны	—	
71	—	—	—	0.1	..	..	0.1	0.1	..	0.2	1.0	0.1	2.0	—	3.6	2	0.42	мясцамі
74	—	—	—	..	6.0	0.2	0.1	0.1	..	0.3	1.0	0.4	1.0	—	8.8	—	—	—
87	—	—	—	2.0	..	..	..	..	..	0.3	0.5	0.1	0.1	—	3.0	1	0.50	мясцамі
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
76	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2.0	1.0	2.0	—	5.3	—	—	—
60	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1.0	0.1	0.5	—	1.6	0	—	мясцамі
67	7—15	5	0.5	..	..	..	..	..	..	0.2	1.0	0.2	0.4	—	2.3	2	0.30	—
—	—	—	—	1.0	0.1	0.1	0.1	..	..	0.1	0.2	0.1	—	1.7	5	—	—	—

алёд 3

) мяцель 1, бура 1; ⁹⁾ туман 1, 10; ¹⁰⁾ туман 3, 10; ¹¹⁾ туман 1, мяцель 1; ¹²⁾ галалёд 1, 2;

Табліца вынікаў метэаралаг. назіранняў за 1—10 сакавіка 1934 г.

Кімнатычны раён №№ па карце	Назва станцыі	Вечер				Інсальція У %	Сярэд- няя воблач- насць у 10-ба- лавай сістэме	Сярэдні стан павяр- ховага пласта глебы (на глыб. 10—15 см)
		Перава- жаючы	З мак- сім. хут- касцю	Напра- мак	Хут- касць			
I. Паўночны (вазёры)	2 Дрыса	SW	4	SE	12	—	6	6
	3 Полацак	SW	4	S	8	—	8	6
	— Вялікія Лукі	SW	4	S	15	—	6	6
	68 Гарадок	—	—	—	—	—	—	—
	84 Сураж	—	—	—	—	—	—	—
	7 Нова-Каралёва	S	4	S	10 33	6	6	замерзшая
II. Пераходны (зададзельны)	8 Лепель	SW	4	E	8	—	6	6
	75 Плещаніцы	—	—	—	—	—	—	—
	70 Бобр	—	—	—	—	—	—	—
	13 Барысаў	SW	4	SW	10	—	10	9
	16 Менск	SW	4	SW	14	—	8	5
	93 Бярэзіна	—	—	—	—	—	—	—
	23 Мар'іна-Горка	S	4	S	10	—	8	6
	25 Асіпавічы	—	—	—	—	—	—	замерзшая
	10 Орша	SW	2	SW	4	—	6	6
	19 Горкі	SW	4	NE	15	—	6	6
III. Цэнтральны (раўніны)	89 Клічаў	—	—	—	—	—	—	—
	28 Слуцак	SW	4	S	12	—	8	6
	30 Мар'іна-Сосны	S	4	S	9	—	8	5
	21 Магілеў	S	4	S	7	—	10	6
	73 Чавусы	—	—	—	—	—	—	—
	27 Чэркаў	SW	4	NE	10	—	6	6
	191 Касцюковічы	—	—	—	—	—	—	—
	31 Турск	SW	4	SW	12	—	9	9
	32 Жлобін	S	4	E	7	—	6	3
IV. Паўднёвы (нізіны)	33 Жыткавічы	E	4	E	7	—	6	6
	37 Калінкавічы	SE	4	SE	8	—	8	—
	39 Лельчицы	—	—	—	—	—	—	—
	85 Чачэрск	—	—	—	—	—	—	—
	83 Барба	—	—	—	—	—	—	—
	38 Гомель	SW	4	SW	8	—	8	6
	35 Васілевічы	SW	4	SE	10 16	8	6	замерзшая
	40 Людвінава	S	4	E	6	—	8	8

Дзякуючы гэтым двум зменам вобласцей ціску назіраліся і рэзкія змены надвор'я: з 1-га па 4-га сакавіка ўключна трymалася сухое і яснае надвор'е з ніzkім тэмпературамі, з 5-га па 10-ае сакавіка—сыroe, пахмурнае надвор'е, з значна высокімі тэмпературамі.

1-га сакавіка тэрыторыя БССР знаходзілася ў масах пра-грэтага кантynентальна-палярнага паветра.

З паўднёвага ўсходу пачынаецца ўваход халодных мас кантynентальна-арктычнага паветра, што і здарылася на значным паніжэнні тэмпературы ў раёнах Віцебшчыны і Полаччыны.

2-га сакавіка гэтае халоднае кантynентальна-арктычнае паветра ўжо цалкам ахапляе нашу краіну, пахаладанне ідзе яшчэ далей, у выніку чаго тэмпература на паўночным усходзе даходзіць да -18 — 19 градусаў.

У далейшыя дні, з 3-га па 5-ае сакавіка, гэтае халоднае паветра ўтрымліваецца на месцы і паступова ператвараецца ў кантynентальна-палярнае.

У гэтыя дні наглядаецца яснае неба і захоўваюца ніzkія тэмпературы. 6-га сакавіка на змену халодным масам з паўночнага захаду ўваходзіць цёплыя масы морскага палярнага паветра, у звязку з чым утвараецца рэзкая змена надвор'я—з халоднага і сухога на цёплае і вільготнае.

У астатнія дні яшчэ назіраецца падток цёплых мас паветра, павышэнне тэмпературы яшчэ ідзе, неба захоўваецца пахмурным, ападкі выпадаюць па ўсёй тэрыторыі БССР да канца дэкады і нарэшце ўстанаўліваецца цёлае і вільготнае надвор'е на працяглы час.

І. Харлан.

Метэаралагічная характеристыка за 1—10 сакавіка 1934 г.

З пачатку гэтай дэкады тэмпература паветра была вельмі ніzkая, асабліва 2-га і 3-га, калі на поўначы сярэдняя сутачная тэмпературы дасягалі -13° , а на паўдні -10° . З 5-га пачынаецца паступовае павышэнне тэмпературы. Гэтае павышэнне было няроўнамерным. Так 5-га на поўначы т-ра павысілася да 0° , а на паўдні да -5 — 6° . У наступныя дні, да 7-га, т-ра на поўначы некалькі зніжаецца, а на паўдні павышаецца, і ў выніку паўсюды роўна -3 — 5° . У апошнія тры дні т-ра павышаецца і хістаецца ад -2 да $+2^{\circ}$.

Сярэдняя дэкадная т-ра хістаецца ад -4 да -6° , такім чынам яна ніжэй нормальнай прыблізна на 1° . Максімальная т-ра даволі высокая, хістаецца яна ад 2 да 5° . Мінімальная т-ра паветра месцамі дасягае -20° .

Ападкаў за дэкаду выпала даволі малая колькасць, у большасці ад 2 да 6 мм. Толькі Магілеў даў значнае перавышэнне гэтай колькасці (14,5 мм). Амаль уся колькасць ападкаў выпала у апошнія 3-4 дні дэкады. З пачатку дэкады было пераважна сухое надвор'е.

Вятры пераважалі паўднёва-захаднія з сярэдній хуткасцю 4 м/сек.

Воблачнасць была вельмі рознастайная ад 60 да 100% агульнага пакрыцця неба.

Снегавы насціл за гэту дэкаду значна знізіўся. У паўднёвой частцы БССР ён амаль зусім знік. У паўночна-захоўчай частцы яшчэ захоўваецца да 10—20 см вышынёй. Залягае няроўнамерна.

Н. Малішэўская.

Сельска-гаспадарчая гідраметэаралагічная харктарыстыка за 1—10 сакавіка 1934 г.

Метэаралагічныя фактары ў 1-ую дэкаду сакавіка не мелі рэзкіх хістанняў і не маглі выклікаць пашкоджанняў зімуючых культур.

Але наглядаўшаяся ў апошнія трох дні дэкады значнае павышэнне тэмпературы па ўсёй тэрыторыі БССР з сярэднесуточнай вышэй 0° выклікалі таянне снегу і стварылі некаторую пагрозу для азімых ад магчымых вымачак у нізкіх мясцах.

Мінімальная тэмпературы, на паверхні глебы даходзіўшыя, напр., па Горкам да -26° і па Турску да -24° , не маглі вызваць значных пашкоджанняў.

Выкананню сельска-гаспадарчых прац надвор'е разглядаемай дэкады цалкам спрыяла.

В. Стэфановіч.

Вынікі праверкі метнагляданняў за студзень м-ц 1934 г.

XVII партз'езд даў цвёрдую дырэктиву дабіцца разкага паліпшэння якасці прадукцыі ва ўсіх галінах народнай гаспадаркі.

Гэтай дырэктивы не праводзяць у жыццё і ігнаруюць: загадчык Крычаўскай мет. станцыі т. Веселко,—па яго мет. станцыі сістэматачная бракуюцца нагляданні па максімальнаму тэрмометру (максімальны тэрмометр дзержыць максімальнасць). Назіранні ў кніжцы загадчыкам не кантраліруюцца, ападкі з мет. кніжкі ў табліцу перанесены на дзень вымярэння, у кніжцы маецца шмат назіранняў, падчышчаных гумай, знак мінус пры адмоўных тэмпературах не ставіцца, адсутнічае запіс у кніжцы вынікаў паверкі гадзінніка.

Аб усіх вышэй адзначаных недахопах т. Веселку ўказвалася, але зруху паляпшэння ў гэтым напрамку ў працы няма. Тав. Веселка, як бачна, не аўладаў тэхнікай сваёй вытворчасці. Таксама дрэнна працуе ст. Орша М. Б. Б. (заг. тав. Пятроў). Запіс назіранняў у мет. кніжцы вельмі брудны, неахайны, зачастую яго немагчыма прачытаць. Маецца шмат падчыстак і выпраўленняў гумай у мет. кніжцы. Аэрапагічныя назіранні на працягу двух месяцаў не ўтвараюцца (ссылаючыся на аб'ектыўныя прычыны), як быццам мяшае паравозны дым. Спасылка на паравозны дым ёсьць яўна шкодніцкая палітыка, накіравана да зрыву такіх нагляданняў, як аэрапагічныя, якія маюць абароннае значэнне. Здаюць якасць паказчыкаў працы мет. станцыі Марына-Горка і Дрыса, заг. ст. тт. Лапко і Гасюль.

За люты месяц па Марына-Горцы ёсьць выпадкі няправільнага пераносу адлікаў з мет. кніжкі ў табліцу, прыклад: 5-га ў 21 гадзіну адлік правільны ў кніжцы $-4^{\circ}2$, а ў табліцу пера-

несена — 7°.2, адсюль няправільны падлік сярэднесутачных і сярэднемесячных. Таксама шмат выпадкаў няправільных выбарак сутачнага максімуму, прыклад: 7 га максімум узят +0°.7 у той час, калі ёсьць больш цёплае паказанне 1°.8; таксама няправільна абраны максімум 9-га і 21-га. Па станцыі Дрыса маецца пралік па сухому тэрмометру на —5°.0, які ўстаноўлен па сінаптычнай карце, маецца недаўстрахіванне максімальнага тэрмометра і недасканальны адлік, як прыклад 8-га максімум пасля ўстрахавання 0°.8 у тэрмін наглядання, у наступны тэрмін маєм адлік —0.1. Маецца шмат падчыстак і выпраўленняў адлікаў у мет. кніжцы.

Зручі працы ў лепшы бок маюцца на мет. станцыі М.-Сосны і Асіповічы. Па М.-Соснам (заг. Насановіч) адлікі за люты месяц па прыладам дасканальныя, воблачнасць ніжняя не бракуеца, а ў мінулым бракавалася, уважлівыя нагляданні над з'явамі „графы ўваг”, асабліва туманамі.

Заг. Асіповіцкай мет. станцыі т. Спірын арганізоўвае працу па мет. станцыі вельмі добра, сам працай зацікаўлены, у працы праяўляе сваю ініцыятыву, дае добрыя апісанні паасобных з'яў, прыклад яго апісання прыводзім: „26-га лютага ў 5 гадзін раніцай пачаўся туман, днём ён аслабеў, тэмпература ж у 13 гадзін па сухому тэрмометру была +3°.4, к вечару тэмпература падала і на 27-га лютага мінімум быў к раніцы —3°.7, прычым 26-га к вечару туман пачаў згушчацца. Цела пранізвалася сырасцю. Каля 24-ай гадзіны пачалося асяданне цвёрдага ападка. Цвёрды ападак асядаў на ўсіх прадметах вертыкальных і гарызантальных, на дрэвах, правадах у выглядзе дробных крышталікаў”. Гэту з'яву т. Спірын абазначыў ізмараз'ю. Безумоўна, што без апісання пры даных метэаралагічных умовах з'ява ізмаразі магла быць выклікаць сумненне.

А. Гурло.

КЛІМАТЫЧНЫЯ ЎМОВЫ РОСТУ ПШАНІЦЫ Ў БССР

У сваей пастанове у галіне сельскай гаспадаркі XVII партыйны з'езд запісаў: „Значна ўзняць рост зернавой вытворчасці ў асноўных зернавых раёнах і стварыць устойлівую пшанічную базу цэнтральных і паўночных раёнаў”.

1. Гаспадарча-палітычнае значанне прасоўвання пшаніцы на поўнач

Сярод зернавых культур нечарназёмнай паласы, у тым ліку і ў БССР, самае апошніе месца займала такая каштоўная культура, як пшаніца, у прыватнасці азімая. Было-бы зусім спрэвідлова сказаць, што да Кастрычнікавай рэвалюцыі на яе нават і не звярталася ўвага. Гэта тлумачыцца тым, што праз дробныя бядняцка-серадняцкія гаспадаркі з іх адсталай технікай і с. г. інвентаром прасоўваць пшаніцу ў нечарназёмную паласу было немагчыма. Памешчыцкія гаспадаркі лічылі культуру пшаніцы тут невыгаднай, так як яна патрабавала значных затрат і пры тагочаснай агратэхніцы, сістэме хлебаробства і з адсутнічаннем машынізацыі гаспадараў становілася ў нечарназёмнай паласе

нават трудаёмкай культурай. Гэтыя абставіны гналі пшаніцу на поўдзень і паўднёвы ўсход, галоўным чынам у стэпы Украіны Паўночнага Каўказа і інш., дзе пры драпежніцкім скарыстанні зямель, з найменшай затратай капіталу вырашчвалася пшаніца! У выніку гэтага склалася няправільная думка, быццам кліматичныя ўмовы нечарназёмнай паласы з'яўляюцца зусім неспрыяючымі для вырашчвання пшаніцы, асабліва азімай, і што для яemesca толькі поўдзень, з добрымі глебамі, цёплым і доўгім летам, і г. д. Неправідовасць гэтага погляду бачна была ўжо з таго, што памешчыкі і кулакі для сваіх асабістых патрэб сеялі пшаніцу ў гэтай паласе, якая добра паспявала і пры адпаведнай апрацоўцы давала добры ўраджай.

Кастрычнікавая рэвалюцыя ў корані змяніла соцыяльна-эканамічныя ўмовы, якія існавалі ў бытой царскай Расіі.

Пад кіраўніцтвам партыі на чале з яе лепшым ленінцам т. СТАЛІНЫМ бядняцка-серадняцкія гаспадаркі ва ўсім Совецкім саюзе аб'яднаны ў буйныя калгасныя гаспадаркі, пабудаваны соўгасы і МТС, якія ўзброены навейшай агратэхнікай, складанымі с.-г. машынамі, агранамічным абслугоўваннем і г. д.

Тав. СТАЛІН сказаў: „Цяпер пытанне стаіць не аб шпаркіх тэмпах калектывізацыі і не аб тым—быць ці не быць калгасам—гэта пытанне ўжо вырашана. Калгасы замацаваны і шлях да старой аднаасобнай гаспадаркі зачынен канчаткова. Цяпер задача стаіць у тым, каб умацаваць калгасы арганізацыйна, вышыбіць адсюль шкодныя элементы, падабраць сапраўдныя правераныя большэвіцкія кадры для калгасаў і зрабіць калгасы сапраўды большэвіцкімі, а калгаснікаў заможнымі”.

Для ажыццяўлення гэтай задачы партыя па ініцыятыве т. СТАЛІНА адзначыла, што далейшы працэс калектывізацыі будзе адзначаць працэс паступовага ўсасывання і перавыхавання астатаў аднаасобных сялянскіх гаспадараў калгасамі.

Па ініцыятыве т. СТАЛІНА нашай партыяй і ўрадам праўедзена ўсебаковае вывучэнне пытання прасоўвання пшаніцы на поўнач і вынікі яскрава гавораць за тое, што пытанне неабходна цяпер ставіць, як практычнае заданне сёнешняга дня.

Тав. КАГАНОВІЧ сказаў, што „ва ўмовах калгасных гаспадараў, пры пастаяннай дапамозе з боку дзяржавы ў справе працоўвання перадавой сель-гаспадарчай тэхнікі, адчыняюцца магчымасці для максімальнага скарыстання ў гэтых (нечарназёмных—Аўтар) абласцях Саюза ўсіх пахатаздольных зямель і гэтым самым стварэння сель-гаспадарчай і пшанічной базы ў цэнтральных і паўночных раёнах.

За гады другой пяцігодкі Цэнтральным камітэтам намічаецца пашырыць пасевы пшаніцы па ўсім гэтым абласцям да 4 мільёнаў га замест 742.000 га ў 1932 годзе”.

Стварэнне пшанічной базы ў цэнтры нашага Саюзу мае велізарнае як гаспадарчае, так і палітычнае значэнне. Акрамя таго, што гэта палегчыць перавозку пшаніцы з „пшанічных раёнаў” для стварэння запасных фондаў і снабжэння прамысловых цэнтраў, гэта дасць магчымасць і самому насельніцтву гэтих раёнаў замяніць частку „серага хлеба” такім высоекасным, як пшанічны. З другога боку вядома, што „пшанічныя раёны”—поўдзень і паўднёвы ўсход—падвяргаюцца часта недахопу

вільгаці, што значна зніжае ўраджай, а развіцё пшаніцы ў не-чарназёмнай паласе, паласе з дастатковай колькасцю вільгаці, умераным кліматам і іншымі спрыяючымі ўмовамі, створыць ад-паведную страхоўку пшанічнага фонду і стварэння ўстойлівай пшанічнай базы. У сваю чаргу гэтае мерапрыемства знішчыць розніцу паміж вытвараючымі і спажываючымі раёнамі Савецкага саюза і кожная рэспубліка, вобласць, край зможа сам забяспечваць свае прамысловыя пункты і ўсё насельніцтва.

2. Кліматычныя прыметы зоны распаўсяджання пшаніцы

Пшаніца ў паўнані з жытам, ячменем і аўсом з'яўляецца самай запатрабуючай культурай, як да клімату, так і да глебы. Яна добра ўдаецца з усіх паўночных рознасцей глеб на сярэд-ніх і цяжкіх суглінках, на слаба ападзоленых глебах, на моцных і дэградыраваных чарназёмах і на моцна вапнаваных глебах.

Адносіны пшаніцы да клімату ў сучаснай літаратуры больш дакладна сформуліраваны акадэмікам Маскоўскага Гаспадар-чага Інстытута Д. Н. Пранішнікам і італьянскім праф. Джыроламо Ацці.

Джыроламо Ацці ў сваіх працах „Клімат пшаніц“ і „С. г. эколегія“¹ сістэматызуе велізарны матэрыял па вывучэнню залежнасці распаўсяджвання пшаніц на зямной кулі ад кліматычных умоў. У гэтых-жа працах аўтар устанаўлівае кліматычную мяжу, да якой (на поўнач) можа даходзіць культура аз. пшаніцы. Гэта мяжа праходзіць праз усю зямную кулю і ідзе далёка на поўнач. Патрэбна адзначыць, што тэрыторыя БССР ляжыць якраз у зоне магчымага вырашчвання аз. пшаніцы і што кліматычная мяжа ляжыць нават паўночней БССР амаль на 2° , т. зн. каля 220 кілометраў.

Паўночная мяжа культуры пшаніцы вызначаецца недахопам цяплыні. Але мерапрыемствы ў галіне селекцыі пшаніц у сэнсе вывядзення больш устойлівых сартоў могуць яшчэ далей на поўнач змясціць устаноўленую кліматычную мяжу.

Такім чынам раён магчымага культивавання пшаніцы ў на-шым Саюзе велізарны—пачынаючы з поўдня, дзе недахоп вільгаці і лішак цяплыні, і да поўначы, дзе паніжана колькасць цяпла і лішкі вільгаці. Як бачна, гэту каштоўнейшую культуру—пшаніцу можна паспяхова вырашчваць у розных температурах і вільготных умовах, пры дапасаванні лепшых прыёмаў агра-тэхнікі. Для хараکтарыстыкі ўплыву ўмоў вільготнасці раёна магчымай культуры пшаніцы, дастаткова прывесці такія два пункты зямной кулі, як востраў Яву, з аднаго боку, з гадавой колькасцю ападкаў да 2530 міліметраў, з другога боку—Туніс з гадавой колькасцю ападкаў да 183 міліметраў.

У адносінах распаўсяджвання пшаніцы па тэмпературнай адзнацы таксама дастаткова ўказаць, што яна сустракаецца ад паўночнай зоны (мяжа палярнага холада)—Томска, з сярэдній месячнай тэмпературай студзеня— 19° , аж да Хартума (Судан—

¹⁾ Эколегія—наука, якая вывучае залежнасць паміж арганізмамі і акру-жающим асяроддзем.

ля жаркай экватарыяльной мяжы) з сярэдняй месячнай тэмпературай студзеня $+ 22^{\circ}$.

Такім чынам галоўнымі кліматычнымі фактарамі, якімі азначаюцца межы распаўсюджвання пшаніцы, з'яўляюцца:

- 1) недахоп альбо лішкі цяплыні,
- 2) недахоп альбо лішкі вільгаці.

Прыведзенай вышэй хараクтарыстыкі ўжо дастаткова для таго, каб зрабіць выводы аб поўнай магчымасці культивавання азімай і яравой пшаніцы ў БССР.

3. Патрэбнасць пшаніцы ў клімаце

З усіх зернавых культур пшаніца з'яўляецца адносна амаль самай трэбавацельнай раслінай да клімату. Яна больш чым іншыя культуры чулліва рэагуе на ўсякія ненармальныя кліматычныя з'явы, асабліва на часовыя зніжэнні т-р і недахоп вільгаці.

Для прарастання насення пшаніцы неабходна, каб глеба мела тэмпературу не ніжэй $3^{\circ}-4^{\circ}$ С і не вышэй $30-32^{\circ}$ С. Самай лепшай для праразчвання насення пшаніцы з'яўляецца тэмпература глебы роўная $+25^{\circ}$ С. Тую пору, калі наглядаеца ніжэйшая мяжа ($3-4^{\circ}$ С) прарастання зярна пшаніцы, ні ў якім разе нельга прымаць за тэрмін пасева азімай пшаніцы, таму што гэта вельмі позна і хоць усходы і з'яўляюцца, усёроўна яны далей развівацца не будуць, бо пры нізкіх тэмпературах маладыя зялёныя расткі не змогуць усваяць слажыўных матэрыяль з паветра, і добрай перазімоўкі такіх пасеваў можна зусім не чакаць. У практыцы ніжэйшы прадзел тэмпературы глебы ($3-4^{\circ}$ С) патрэбна скарыстаць для звышранніх і ранніх пасеваў яравой пшаніцы.

Вегетацыйны перыяд пшаніцы, ад пасеву да паспявання, вызначаецца: для яравой ад 80 да 100 дзён і азімай каля 150 дзён (не ўлічваючы зімовага перыяду). Патрэбна адзначыць, што даўжыня вегетацыйнага перыяду, у залежнасці ад геаграфічных умоў і ад сорту пшаніцы, мяняецца, а таксама і даўжыня летняга дня на поўнага садзейнічае скарачэнню перыяду вегетацыі.

Другі фактар, якім абумоўліваецца культура пшаніцы, гэта неабходная колькасць цяплыні на працягу перыяду вегетацыі. Так, для азімай пшаніцы, каб яна паспела, патрэбна каля 2100° эфектыўнай цяплыні (эфектыўная тэмпература—гэта ёсьць сума дадатных тэмператур вышэй 5°), а для яравой каля 2000° (агульная сума т-р). З літаратурных крыніц вядома, што маюцца сарты яравых пшаніц, якім неабходна цяплыні толькі каля 1350° для іх поўнага развіцця. Азімая пшаніца, як адна з усіх зернавых культур, найлепш пераносіць жару, з якой у сваю чаргу звязаны сухмені. Што датычыцца патрэбнасці пшаніцы ў вільготнасці, то тут фаза калашэння рэзка падзяляе вегетацыйны перыяд пшаніцы на дзве паловы. Ад пасева да калашэння расліны пшаніцы сістэматачная патрабуюць дастатковую колькасць вады. Гэта тлумачыцца тым, што пры дастатковай

вільготнасці расліны лепш кусцяцца, утвараюць большую колькасць сцяблоў і каласоў.

У пшаніц, як азімай, так і яравой, выяўлены перыяды развіцця, у якія наяўнасць дастатковай вільгаці ці яе недахоп ужо абумоўліваюць чакаемы ўраджай. Такія перыяды завуцца „крытычным перыядам”. Крытычны перыяд для пшаніц (яравой і азімай) наступае за 15-20 дзён перад калашэннем. Гэта значыць, калі ў гэты перыяд вільгаці ў глебе дастаткова, дык ураджай незалежна ад далейших умоў вегетацыйнага перыяду забяспечаны. Калі-ж у гэты перыяд вільгаць у глебе зніжаецца ніжэй патрэбнага мінімума, які забяспечвае прагрэсіўнае развіццё пшаніцы, дык ураджай значна памяншаецца незалежна ад далейших добрых метэаралагічных умоў. Лішняя вільгаць у перыяд ад калашэння да паспявання больш шкодна, чым яе недахоп. Для забеспечэння крытычнага перыяду, неабходна, каб у маі месяцы выпала не менш як 25-30 мм ападкаў. Акрамя таго для азімай пшаніцы велізарнае значэнне маюць ападкі верасня і кастрычніка месяцаў.

Адным з асноўнейшых момантаў, які вызначае магчымасць прасоўвання азімай пшаніцы на поўнач, з'яўляецца зімовы перыяд. Азімая пшаніца горш, чым жыта пераносіць значныя зніжэнні тэмпературы. Але пры дастатковым снегавым насціле яна вытрымлівае даволі значныя марозы. Напрыклад, у Томску пры сярэдній месячнай тэмпературе студзеня роўнай -19° і мінімумах тэмператур, даходзячых да -40° і ніжэй, яна добра перазімоўвае дзякуючы тоўстаму снегавому насцілу. У іншым выпадку ні адзін сорт пшаніцы мароза у 40° не вытрымаў-бы. Доследы паказваюць, што азімая пшаніца пераносіць марозы да 25°C пры бесснежжы, а пры нармальным снегавым насціле, які даходзіць да 30 см, значна ніжэй.

На ўстойлівасць пшаніцы (азімай) значна ўплывае так званая „закалка“. Закалка гэта ёсць падрыхтоўка раслін да сустрэчы зімніх нізкіх тэмператур. Закалка вытвараецца восенню, калі тэмпература паступова павольна зніжаецца пры дастатковым сонечным свеце і калі начныя пахаладанні змяншаюцца сонечным днем.

Дадзеныя доследы з замаражваннем далі наступныя вынікі:

1. Незакалёная пшаніца загінула пры . . .	10°C
2. Слаба закалёная	$12-13^{\circ}\text{C}$
3. Добра закалёная	$15-16^{\circ}\text{C}$
4. Вельмі добра закалёная пш. загін. пры . .	$18-25^{\circ}\text{C}$

Тая акалічнасць, што пры адной закалцы пшаніца гіне ў адных выпадках пры адной тэмпературе, у другіх выпадках пры другой, тлумачыцца выключна асаблівасцямі асобных сартоў.

Гібель азімай пшаніцы не заўсёды адбываецца пры зімніх нізкіх тэмпературах, калі расліны знаходзяцца ў становішчы марозаўстойлівасці. Часта азімая пшаніца гіне ў канцы зімы і ранній вясною, калі закалка раслін к канцу зімы паступова зніжаецца. Рэзкія хістанні тэмпературы ад адлігі да прымразкаў асабліва ствараюць гібелльныя умовы для пшаніцы.

Набыццё раслінамі пшаніцы здольнасці вытрымліваць значныя марозы абумоўліваецца ў першую чаргу, акрамя сорту, тэрмінам пасева. Ранні тэрмін севу цалкам забяспечвае добрае развіццё раслін да ўхода пад снег, якія за гэты час маюць магчымасць адкласці ў сваім арганізме дастатковую колькасць цукру, пры дапамозе якога расліны набываюць здольнасць марозаўстойлівасці і прайсці поўны працэс закалкі.

4. Магчымасці вырашчвання пшаніцы ў кліматычных умовах БССР

З харарактарыстыкі „патрэбнасці пшаніцы ў клімату“ відаць, што гэта культура не з'яўляецца настолькі ўжо патрабуючай раслінай, што для яе развіцця патрабуецца асаблівае асяроддзе, у прыватнасці кліматычнае. З паўночнай кліматычнай мяжы магчымага распаўсюджвання пшаніцы таксама відаць, што гэта кліматычная мяжа ляжыць амаль на 2° паўночней нашай БССР і пры прасоўванні на поўнач яна бяспрэчна павінна ахапіць і тэрыторыю Беларусі.

Прымаючы пад увагу ўсё раней сказанае аб патрэбнасці пшаніцы ў клімаце у гэтым сэнсе клімат нашай рэспублікі можна харарактарызаваць наступным чынам.

1. Працягласць вегетацыйнага перыяду ва ўмовах БССР складае ад 175 дзён на поўначы да 190 дзён на поўдні, калі пшаніца патрабуе для свайго поўнага цыклу развіцця—яравая да 100 дзён, а азімая да 150 дзён. Такім чынам становіцца зусім зразумела, што нават на поўначы нашае краіны вырашчванне азімае пшаніцы, не ўпамінаючы ужо аб яровой, гэтым фактарам забяспечана. Акрамя гэтага, калі яшчэ ўлічыць тое, што вегетацыйны перыяд аз. пшаніцы складаецца з асенняга перыяду—ад пасева да прымушанага спынення вегетацыі аднаго году і з пачатку вегетацыі—вясны і лета другога году, дык відавочна, што пашырэнне пшаніцы ў БССР магчыма.

Вегетацыйны перыяд ва ўмовах БССР заканчваецца 10-13 каstryчніка на поўначы і 20-22 каstryчніка на поўдні. Такім чынам пасяюць азімую пшаніцу не пазней 20-25 жніўня, на гэты пэрыяд прыпадае каля 50 дзён вегетацыі і толькі 100 дзён вегетацыі прыпадае на наступны год. Фаза паспявання павінна пачынацца не пазней 10 жніўня, а то і раней.

2. Сума эфектыўных тэмператур у БССР роўна для паўднёвых частак каля $1700^{\circ}-1750^{\circ}$, для паўночнай каля 1450° . Сума температур вегетацыйнага перыяду азімых на поўдні нашай рэспублікі складае каля 2100° і на поўначы каля 1800° .

Наведзеныя даныя сум тэмператур вегетацыйнага перыяду яскрава сведчаць аб тым, што і гэты фактар распаўсюджання яровой пшаніцы на ўсей тэрыторыі БССР забяспечвае цалкам, асабліва сарты, якія выведзены для паўночнай часткі Совецкага саюза (напрыклад, праф. Пісарэвым, што патрабуе цяплыні толькі каля 1350°).

Для вырашчвання аз. пшаніцы ў БССР, у паўднёвой зоне цяплыні зусім дастаткова, крыху яе менш у паўночнай зоне. Але гэты фактар (сума тэмператур) з'яўляецца да некаторай ступені

ўмоўным і сума ў 1800⁰ таксама можа забяспечыць развіццё аз. пшаніцы.

Акрамя таго тут павінна быць адведзена адпаведнае месца селекцыі, якая павінна даць найлепшы сорт аз. пшаніцы для ўмоў БССР.

3. Ападкі за месяцы вегетацыйнага перыяду (IV—X) цалкам задавальняюць патрабаванні пшаніцы (яр. і аз.) у вільгаці. У БССР за памянёныя месяцы выпадае ападкаў у паўднёвай зоне пераважна каля 550 мм і ў паўночнай 470 мм—570 мм, тады калі пшаніцы патрэбна ад пасеву да паспявання максімум да 500 мм.

Вядома, што акрамя колькасці ападкаў вялікую ролю адыгрывае іх размеркаванне на працягу вегетацыйнага перыяду. Ужо вышэй гаварылася, што пшаніца, як і іншыя культуры, у розныя фазы развіцця не адналькова рэагуе на вільгаць. Дастатковая колькасць вільгаці для пшаніцы неабходна ад пасеву да калашэння, якая (вільгаць) у нашых умовах якраз і прыпадае на гэты перыяд. Шматгадовыя дадзеныя размеркавання ападкаў па месяцах у БССР паказваюць, што яны здавальняюць патрабаванні пшаніцы, як азімай, так і яравой. Ападкі жніўня ў сярэднім каля 65 мм і верасня 40—50 мм цалкам адпавядаюць запатрабаванням азімай пшаніцы ў час пасеў-усходы і ўсходы-кушчэнне, да спынення вегетацыі. Ападкі мая 40—50 мм і чэрвеня 60—70 мм з'яўляюцца якраз дастатковай колькасцю для здавальнення крытычнага перыяду пшаніцы. Такім чынам ва ўмовах БССР наяўнасць дастатковай колькасці вільгаці ў асноўныя моманты развіцця поўнасцю гарантуе ўраджай, як яравой, так і азімай пшаніцы. Адмоўным з'явішчам з'яўляюцца ападкі ліпеня м-ца, якія па шматгадовым дадзеным складаюць месячную суму пераважна ад 70 да 80 мм, пшаніца ў перыяд ад наліва да паспявання зерна рэагуе адмоўна на празмернае звільгочванне, але ападкі ліпеня нельга лічыць празмернымі і калі да гэтага яшчэ дадаць лёгкасць глеб БССР, дык колькасныя і якасныя суадносіны ападкаў для пшаніцы з'яўляюцца здавальняючымі.

4. Рэжым зімовага перыяду, які наогул зачастую прадрашае лёс ураджаю аз. пшаніцы, у нашай рэспубліцы ён не можа ствараць асаблівай пагрозы.

Студзень месяц, які з'яўляецца, паводле шматгадовых дадзенных, самым халодным месяцам, мае сярэднюю месячную тэмпературу ад -6° на поўдні да -8° на поўначы (сярэдняя па БССР $-7,2^{\circ}$) і сярэдняя мінімальная ад -23° да -25° .

Снегавы насціл гэтага месяца (студзеня) у сярэднім дасягае таўшчыні на поўдні да 20 см і на поўначы да 30 см. Абсалютная мінімумы (самая нізкая тэмпературы) у нашых умовах у паасобныя гады (вельмі рэдка) даходзяць да -40° на поўначы і -34° на поўдні і прыпадаюць на люты месяц пры сярэдній таўшчыні снегавога насціла на поўначы да 40 см і да 27 см на поўдні. Максімальная ж таўшчыні снегавога насцілу ў паасобныя гады ў лютым месяцы даходзяць да 80 см на поўначы і да 60 см на поўдні. Такім чынам відаць, што ўмовы зімовага рэжыму, у сэнсе суадносін самых нізкіх тэмператур паветра і снегавога насцілу, з'яўляюцца здавальняючымі. Калі ўлічыць тое, што большасць сартоў аз. пшаніцы пераносяць мароз пры бяснежжы

да 25° С, дык усякая пагроза сістэматачнага вымірзання пшаніцы ў нас адпадае, а калі і можа наглядацца частковая гібель, дык скарэй пад канец зімы ад адліг, якія змяняюцца замірзаннямі, а таксама і ў нізкіх мясцах, ад асенняга і вясенняга вымакання.

Добрая зімоўка аз. пшаніцы, як гаварылася вышэй, абумоўліваецца ў першую чаргу зімастойкім сортам, магчымасцю раслін да ўхода пад снег адкласці ў сваім арганізме дастатковую колькасць цукру (вуглеводаў), што прыдае ім здольнасць пераносіць значныя паніжэнні тэмператур, і адпаведнай закалкай. Для забеспячэння гэтага ў нашых умовах павінны адыгрываць галоўную ролю два моманты: 1) падбор устойлівага сорту з аднаго боку і 2) ранні тэрмін севу, пры якім расліны пшаніцы толькі і могуць пайсці пад снег у добра падрыхтаваным становішчы.

5. Сярэдняя месячная тэмпература летам (ліпень) у паўночнай зоне $17^{\circ}-18^{\circ}$, у паўднёвой да 19° , хая і далёка да патрэбных тэмператур для пшаніцы, але яна ўсё-ж такі значна вышэй ад прадзельнай, пры якой расліны заметна страдаюць. Гэты ніжэйшы тэмпературны прадзел раўняецца 16° .

6. Вядома, што свет з'яўляецца адным з асноўных фактараў, пасутнасць ці недахоп якога спыняе зусім жыццё альбо значна ларушае нармальнае развіццё арганізмаў раслін. Пшаніца—расліна светалюбівая і патрабуе значнай колькасці святла, асабліва к перыяд ад наліва зярна да паспявання. Ва ўмовах беларусіага клімату самая найменшая воблачнасць якраз і наглядаецца ў летнія месяцы, асабліва ў ліпені, калі ідзе фармаванне і паспяванне зярна. Воблачнасць ў гэты час складае 50—60% агульнага пакрыцця неба.

У выніку аналіза кліматычных умоў нашае краіны можна неабходна сказаць, што развіццё пшаніцы, яравой і азімай, у нас магчыма, прычым у паўночнай зоне лепш разводзіць яравую, высяваючы яе звыштэрміновым севам.

Не лішнім будзе напомніць, што акрамя спрыяючых кліматычных умоў для вырашвання пшаніцы зусім не ўмінімуме і глебавыя ўмовы. Дастаткова навесці арыентыровачныя дадзеныя ВІУА падліку глеб, прыдатных для культуры пшаніцы па БССР, як для нас і гэтае пытанне будзе зусім ясным так для БССР.

1. Агульны фонд асвоеных і неасвоеных, прыдатных для пшаніцы глеб	1900000 га
2. Пахатныя глебы, прыдатныя ў сучасны момент—	350000 га
3. " " " пры валнаванні	600000 га

Як відаць, што рэсурсы БССР для працягівання пшаніцы велізарны, якія магчыма скарыстаць толькі пры ўдзеле шырокіх мас калгаснікаў, рабочых соўгасаў і ўсей грамадскасці нашае краіны. Пад кірауніцтвам КП(б)Б даб'емся стварэння сваёй пшаничнай базы ў БССР.

Ф. Рабаконь.

Метэаралагічнае аблугаўванне міжраённых камісій па вызначэнню ўраджайнасці

Пад кіраўніцтвам комуністычнай партыі і яе ленінскага ЦК Савецкі саюз ператварыўся з краіны аграрной у краіну індустрыяльную, з краіны дробна-сялянскай у краіну самай буйней ва ўсім свеце соцыялістычнай сельскай гаспадаркі.

Калгасы і соўгасы, пад непасрэдным кіраўніцтвам палітадзеляў МТС і соўгасаў, дабіліся вялікіх поспехаў у справе арганізацыйна-гаспадарчага ўмацавання і далейшага развіцця соцыялістычнай с.г. вытворчасці.

Да ліку мерапрыемстваў партыі і ўраду па ўмацаванню і развіццю соцыялістычнай сельскай гаспадаркі і ўзняццю ўраджайнасці адносіцца і арганізацыя дзяржаўных камісій па вызначэнню ўраджайнасці і валавога збора збожжавых культур.

Ва ўмовах сельскай гаспадаркі пабудова планавых мерапрыемстваў павінна праводзіцца з улікам гідраметэаралагічных фактараў, уздзейнічаючых у той ці другі бок на сельска-гаспадарчую вытворчасць. Такія з'явы прыроды, як засуха, сухавеі, працяглыя дажджы і град, познія вясення і раннія асення замаразкі, у значнай меры ўпłyваюць на становішча пасеваў і на колькасць і якасць атрымоўваемага ўраджаю.

У мэтах палепшання аблугаўвання міжраённых камісій па вызначэнню ўр-ші, ЦУ ЕГМС СССР, па ўзгадненню з Цэнтральнай Дзяржаўнай Камісіяй па вызначэнню ўраджайнасці, была вынесена пастанова (ад 26.X 1933 г. за № 56) аб арганізацыі міжраённых метэаралагічных станцый, тэрытарыяльна і аператуна звязаных з міжраённымі камісіямі па вызначэнню ўраджайнасці. У выкананне гэтай пастановы ГКАГМС БССР арганізаваны наступныя міжраённыя метстанцыі: Віцебская, Горацкая, Магілеўская, Гомельская, Калінкавіцкая і Слуцкая. Гэтыя міжраённыя метстанцыі прымацаваны да адпаведных міжраённых камісій: Віцебскай, Аршанскай, Магілеўскай, Гомельскай, Мазырскай і Бабруйскай. Аблугаўванне Менскай міжраённай камісіі вытвараецца с/гасп. сектарам аддзела прагнозаў ГКАГМС.

Усе метстанцыі II і III разраду, якія знаходзяцца на тэрыторыі адпаведнага міжраёна, прымацаваны да міжраённых метстанцый і абавязаны дасылаць ім вынікі сваіх назіранняў. Міжраённыя метстанцыі абагульваюць вынікі назіранняў свайго міжраёна і ў выглядзе зводак прадстаўляюць міжраённым камісіям.

У праграму назіранняў, правадзімых міжраённымі метстанцыямі, уваходзіць: назіранні над температурай і вільготнасцю паветра, над температурай і вільготнасцю глебы, над напрамкам і хуткасцю ветра, над ападкамі, снегавым насцілам, прамярзаннем глебы, над становішчам і развіццём пасеваў у час вегетацыі і зімовы перыяд, назіранні за ходам палявых работ і інш. Вылучаныя мет. ст. у якасці міжраённых не ўсе будуть ахопліваць пералічаныя пункты праграмы, таму што многія з іх—Магілеў, Гомель і іншыя станцыі аблугаўваюць выключна чыгуначны транспарт і не праводзяць с/гасп. назіранняў, што з'яўляецца значным прыбелам у аблугаўванні міжраённых камісій.

Дзяржаўныя-ж камісіі па вызначэнню ўр-ці распалаґаюць побач з метэаралагічнымі матар'яламі для вызначэння відаў на ўраджай яшчэ лічбамі біялагічнага вучота ўраджаю на корню, атрыманага шляхам накладвання метровых пляцовак, а таксама і вынікамі кантрольнай уборкі і абмалоту.

З вышэй паданага відаць, што пры цеснай увязцы працы метстанцыі з міжраённымі камісіямі, пры правядзенні назірання на адных і тых-же плошчах пасеву, з дакладным улікам канчатковага ўраджаю—вартасць даваемых метстанцыямі звестак значна узрасце.

Для ўсебаковага і больш дакладнага абслугоўвання дзярж. камісій па вызначэнню ўраджайнасці, міжраённыя метстанцыі павінны арганізаваць на сваёй тэрыторыі сетку аграметэакарэспандэнтаў, працу якіх таксама трэба цесна ўвязаць з працай кантралёраў дзяржаўных камісій.

Для наладжвання ўсёй працы як міжраённых метстанцый, гэтаксама і ўсёй сецыі метстанцый, уваходзячых у раён яе дзейнасці, пажадана было-бы увесці ў штат міжраённых метстанцый спецыяліста агранома, які змог-бы кіраваць усёй сеткай, непасрэдным інструктажам назіральнікаў, шляхам выездаў на месца назірання.

Ітак, у заключэнне, трэба адзначыць, што для таго, каб працу па метэаралагічнаму абслугоўванню соцыялістычнай сельскай гаспадаркі і ў прыватнасці па абслугоўванню міжраённых камісій па вызначэнню ўраджайнасці ўзняць на належную вышыню, нельга супакойвацца толькі на арганізацыі міжраённых метстанцый.

1. Трэба іх працу самым цесным парадкам спалучыць з працай дзяржаўных камісій па вызначэнню ўраджайнасці.

2. Арганізаваць с.-гас. назіранні пры міжраённых метстанцыях, якія іх не вядуць.

3. Кірауніцтва с/г. назіраннямі ў межах міжраёна ўзначаліць раз'езным спецыялістам аграномам.

Тады можна будзе сказаць, што АГМС не на словаҳ, а на справе ўключылася ў барацьбу за рэалізацыю лозунга т. Сталіна і партыі „зрабіць усіх калгаснікаў заможнымі“.

B. Стэфановіч.

ПАСТАНОВА № 107

НАРОДНАГА КАМІСАРЫЯТА ЗЕМЛЯРОБСТВА БССР

Ад 22 сакавіка 1934 г.

Аб налічэнні працадзён аграметкорам у калгасах.

Выходзячы з таго, што шмат калгасаў не аплачваюць агра-
меткораў, Народны Камісарыят Земляробства БССР паста-
наўляе:

1. Пацвердзіць пастанову НКЗ БССР ад 27/III-33 г. аб
налічэнні 4 працадзён у месяц за работу аграметкорам (пра-
такол № 153).

2. Налічэнне працадзён за працу аграметкораў вытвараецца
кіраўніцтвам калгаса толькі з прадстаўленнем водзіва аб працы
органаў Гідраметслужбы.

П. п. Нам. Народнага Камісара
Земляробства БССР *Каранеўскі.*

ПАПРАЎКА

1) У № 4 нашага бюлетэня, пад артыкулам „Аб працы вада-
мерных пастоў за студзень 1934 г.“ апушчаны подпіс аўтара,
якім з'яўляецца Х. Нагераў.

2) У тым-жэ артыкуле ў 16-ай строчцы надрукавана—
„ўмацаванне яе іншымі ўдарнікамі...“, патрэбна чытаць „ума-
цаванне яе лепшымі ўдарнікамі...“.

Адказны рэдактар П. Мамаеў.

Члены рэдкалегіі { А. Кайгарадаў
Ф. Рабаконь
Б. Лісіцкі
І. Калько
І. Рачыцкі.

Москва

Губернское Научное Училище
имени императора Н. Б. К.

Губернское Научное Училище
имени императора Н. Б. К.

